

РЕШЕНИЕ

№ 1272

гр. Плевен, 08.09.2022 г.

В ИМ***О НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ася Тр. Ширкова

при участието на секретаря П***Я СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Ася Тр. Ширкова Гражданско дело № 20224430102108 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Иск с правно основание чл. 422 във вр. с чл. 415 от ГПК.

–

Постъпила е искова молба от „**** представлявана от ***ва, изп.директор, чрез пълномощника и Е***н против Н. СЛ. Г. с ЕГН ***** с настоящ адрес гр.П*****5. В исковата молба ищецът твърди, че ответникът е наследник на *** Г., починал на 25.09.2021г. Твърди, че неговият наследодател **** Г. подал заявление декларация на 24.09.2020г. за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво по реда на Наредба № РД07-5/16.05.2008г. за отоплителен сезон 2020/2021г., по което била отпусната сумата от 495,80 лева. За отпускане на сумата била издадена заповед № ЗСП/Д-ЕН/5087 от 13.10.2020г на директора на ****н, връчена лично на лицето на 20.10.2020г. Съгласно чл.2 ал.1 от наредбата, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чиито средномесечен доход за предходните 6 месеца преди подаване на декларацията е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление и отговарят на условията на чл.10 и чл.11 ППЗСП. Съгласно чл.10. ал.1 т.2 ППЗСП, месечната помощ се отпуска ако лицата или семействата отговарят и на следните условия : да не са регистрирани като еднолични търговци и да не са собственици на капитала

на търговско дружество. Ищецът твърди, че в заявлението **** Г. декларира невярни данни в т. XI относно участието му в търговско дружество. Твърди, че същият участва в такова – Р***Д поради което не отговаря на изискванията на чл.2 ал.1 от Наредба № РД07-5/16.05.2008г. Ищецът твърди, че на основание чл.14а ал.1 и ал.2 от ЗСП във връзка със заповед от 22.07.2021г. за извършване на проверка за установяване на недобросъвестно получени социални помощи бил съставен констативен протокол, връчен на заявителя с писмо с обратна разписка от 06.08.2021г., което било отразено в известие за доставяне. В тридневния срок не е постъпило възражение и била издадена заповед за възстановяване на недобросъвестно получена целева помощ. Заповедта била връчена с обратна разписка на 19.08.2021г. След смъртта на **** Г., тъй като сумата не била възстановена доброволно, ищецът подал заявление по чл.417 ГПК, по което било образувано ч.гр.дело и издадени заповед за изпълнение и изпълнителен лист срещу неговите наследници. По образуваното изпълнително дело е издадена покана за доброволно изпълнение, връчена на ответника Н.Г. чрез залепване. По образуваното ч.гр.дело съдът разпоредил, че в едномесечен срок заявителят може да предяви установителен иск.

По подадения такъв е образувано настоящето дело.

В едномесечния срок ответникът, представляван от определения си особен представител оспорва исковата претенция. Твърди, че наследодателят на ответника не е декларира невярни данни, тъй като **** Г. не е посочил в заявлението си има ли собственост в капитала на търговско дружество. Твърди, че заявлението в тази част не е попълнено, поради което не може да се приеме, че са декларирани невярни данни. Твърди, че в тежест на ищеца е да докаже дължимост на претендираните суми.

В съдебно заседание ищецът се представлява от Директора. Ответникът не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното: Претенцията на ищеца намира своето правно основание в разпоредбата на чл.422 във вр. с чл.415 ал.1 от ГПК относно дължимостта на вземането по издадена в полза на ищеца заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 6834/2021г. по описа на Плевенския районен съд. Предявените иски са допустими, тъй като във всички случаи, когато заповедта за изпълнение е издадена въз основа на предвиден в закона несъдебен акт (несъдебно изпълнително основание) и заповедта за изпълнение е връчена по реда на чл.47 ал.5 ГПК, заявителят (кредиторът) разполага с възможността да реализира правата си, предявявайки претенцията по чл.422 от ГПК.

Разгледани по същество, исковите са основателни.

Установява се от представеното на лист 5 писмено доказателство, че на 24.09.2020г. *** Г. е подал заявление с № ЗСП/Д-ЕН/ 5087/24.09.2020 за

отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво. Видно е от представеното на лист 7 писмено доказателство, че със Заповед № ЗСП/Д-ЕН/5087/13.10.2020г., на заявителя *** Г. е отпусната целева помощ в размер на 495,80 лева за отоплителен сезон 2020/2021г. Установява се, че със Заповед №1506-РД01-0467/22.07.2021г., била възложена проверка по сигнал във връзка със служебна информация от АВп, дали физическото лице, подало заявлението участва в търговско дружество. От представения по делото Констативен протокол от 30.07.2021г. се установява, че след направена проверка било установено, че към момента на подаване на заявлението за отпускане на целева помощ, *** Г. е имал участие в търговско дружество „Р***. В Констативния протокол е отразено, че при подаване на заявлението, **** Г. е отразил грешна информация, като не е декларира, че е управител и едноличен собственик на капитала на дружеството. Тази констатация кореспондира с представеното заявление, което е представено за констатация в оригинал, и в което е отразено в т.11, че заявителят няма регистрация като ***, нито притежава собственост на капитал в търговско дружество. Препис от констативния протокол е изпратен на заявителя и е получен с обратна разписка от 06.08.2021г. от неговата дъщеря, живуща на адреса. След изтичане на тридневния срок, е издадена заповед за възстановяване на недобросъвестно получена социална помощ № Д_ЕН_ВС_38 / 16.08.2021г., с която е наредено на *** Г. да възстанови неправомерно получена социална помощ в размер на 495 лева главница и 44,07 лева лихва за периода 01.10.2020 до 16.08.2021г.

В тежест на ответника съдът е възложил да докаже, че е възстановил претендираната сума в срок, като доказателства в тази насока не са представени и такива твърдения не са навеждани. При така изложеното, съдът приема, че предявените установителни искове за главница в размер на 1/6 идеална част от 495,80 лева и мораторна лихва в размер на 1/6 идеална част от 44,07 лева за периода 01.10.2020г – 16.08.2021г. са доказани по основание и размер и следва да бъдат уважени изцяло като бъде признато за установено, че ответникът Н. СЛ. Г. дължи на ищеца Агенция за социално подпомагане София сумата от 82,63 лева, представляваща 1/6 от главницата в размер на 495,80 лева получена като целева помощ за отопление с твърдо гориво и сумата от 7,35 лева представляваща 1/6 идеална част от лихвата върху главницата за периода 01.10.2020г – 16.08.2021г.

Ответникът дължи 1/6 идеална част от двете суми, с оглед представеното по делото удостоверение за наследници № 83-2874 / 19.10.2021г. на ***, от което се установява, че след смъртта си на 25.09.2021г., *** Г. е оставил за свои законни наследници шест деца, едно от

които е ответникът по делото Н. СЛ. Г.. Заповедта за възстановяване на сумите е издадена на 16.08.2021г. , а заявителят е починал на 25.09.2021г, т.е. след издаване на заповедта. Двете суми се дължат на основание представената заповед, която представлява документ по чл.417 т.2 ГПК.

Това не се отнася за претендираната 1/6 идеална част от 9,92 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 17.08.2021г. – 27.10.2021г., тъй като тази сума не е част от съдържанието на заповедта – документ, от който произтича вземането. В тази част, предявеният установителен иск следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото, ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноски за внесен депозит за назначен особен представител в размер на 147,29 лева съобразно уважената и отхвърлена част на исковете.

Ответникът следва да заплати по сметка на ПлРС държавна такса по настоящето дело в размер на 50 лева и по ч.гр.дело №6834/2021г. в размер на 25 лева.

По тези съображения Плевенският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника Н. СЛ. Г. с ЕГН ***** с настоящ адрес гр.П****5, че дължи на кредитора „***, със седалище и адрес на управление: гр. *** представлявана от ***ва, сумата от 82,63 лева, представляваща 1/6 от главницата в размер на 495,80 лева получена като целева помощ за отопление с твърдо гориво за стопанската 2020/2021г. и сумата от 7,35 лева представляваща 1/6 идеална част от лихвата върху главницата за периода 01.10.2020г – 16.08.2021г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от подаване на заявлението 28.10.2021г. до окончателното изплащане на сумата, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение № 3945/29.10.2021г. по ч.гр.дело № 6834/2021г. по описа на РС Плевен, като за разликата за 1/6 идеална част от лихвата в размер на 9,92 лева за периода 17.08.2021г. – 27.10.2021г. **ОТХВЪРЛЯ** иска като неоснователен.

ОСЪЖДА Н. СЛ. Г. с ЕГН ***** с настоящ адрес гр.П****5, да

заплати по сметка на ПЛРС държавна такса по делото в размер на 50 лева и по ч.гр.дело №6834/2021г. в размер на 25 лева.

ОСЪЖДА Н. СЛ. Г. с ЕГН ***** с настоящ адрес гр.П****5 на „***“, със седалище и адрес на управление: гр. *** представлявана от ***ва разноси по делото в размер на 147,29 лева за назначен особен представител.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____